

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 136/2019
19.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 4. у вези става 3. и става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Манасијевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању Кв 291/18 од 08.11.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 10/2018 од 20.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Манасијевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању Кв 291/18 од 08.11.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 10/2018 од 20.11.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Кв 291/18 од 08.11.2018. године према окривљеном АА продужен је притвор са разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП за још 30 дана и по том решењу може трајати најдуже до 08.12.2018. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 10/2018 од 20.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Врању Кв 291/18 од 08.11.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Манасијевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП у вези члана 211. став 1. тачка 3) и члана 213. став 2. ЗКП, као и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Манасијевића је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног АА правноснажна решења побија због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. у вези члана 211. став 1. тачка 3) и члана 213. став 2. ЗКП, наводима да су судови извели погрешан закључак о томе да стоје разлози из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП за трајање притвора према окривљеном, обзиром да није утврђена конкретна већ само апстрактна опасност да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело, при чему околност да је окривљени раније осуђиван не може представљати околност, која као особита указује да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело, већ се иста може ценити искључиво приликом одмеравања казне.

По налажењу Врховног касационог суда изложеним наводима захтева оспорава се правилност оцене судова о постојању законских разлога везаних за продужење притвора према окривљеном из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, што представља чињенично питање.

Поред тога, бранилац окривљеног правноснажна решења побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводима да су разлози дати у образложењима побијаних решења о томе да и даље стоје разлози из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП за трајање притвора према окривљеном нејасни и противречни, обзиром да је притвор најстрожа мера за обезбеђење присуства окривљеног ради несметаног вођења кривичног поступка због чега је суд требало да примени неку од блажих мера прописних одредбом члана 188. ЗКП.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу,

није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним решењима, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Манасијевића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.